

GAZETKA BAJKOWA

W TYM NUMERZE:

Babcia i dziadek na wagę złota

Ekoprzedszkolaki i woda

**Dziecięca twórczość.
O roli rysunku.**

**Dzieci mówią o ...
Babci i dziadku**

Babcia i Dziadek na wagę złota - artykuł -

Babcia i Dziadek to osoby bliskie każdemu człowiekowi. Kiedy rodzice są zapracowani i nie mają dla dzieci wystarczającej ilości czasu, do akcji wkraczają dziadkowie, a wtedy... zabawa, pyszności, przytulasy!

To Babcia i Dziadek troszczą się o to, żeby wnukom niczego nie brakowało i starają się urozmaicać im czas. Kochają bezwarunkowo, nie oczekując niczego w zamian. Są źródłem wsparcia w przeżywanych problemach i zawsze mają na wszystko dobrą radę. Dzień Babci i Dziadka to doskonała okazja, żeby im za to wszystko podziękować.

Niebywałe szczęście mają ci, którzy żyją w rodzinie wielopokoleniowej, mają przy sobie dziadków i mogą razem z nimi uczestniczyć w historii i tworzyć ją. W takiej rodzinie spotyka się świat przeszłości (wiedza o przodkach, zdjęcia, pamiątki, opowieści), świat teraźniejszości i przyszłości (miłość, wsparcie, pomoc). Rola Babci i Dziadka jest nieoceniona i często niedoceniona.

Dziadkowie to przede wszystkim osoby scalające rodzinę i pokolenia, to również tradycja i ostoja. W dzisiejszych czasach bardzo ważne są bliskie i pozytywne relacje dziadków z wnukami. Ich wpływ na najmłodsze pokolenie jest bezcenny, wiąże się z silnymi więzami, przekazywanymi wartościami, ale także pozytywnym wpływem jednej generacji na drugą i wzajemną edukacją.

Takie kontakty międzypokoleniowe każdemu dostarczają cennych wartości. Nie można nie wspomnieć o kwestii opieki i pomocy, jaką dziadkowie niosą na rzecz swoich wnuków. Oczywiście współcześni dziadkowie są często równie zapracowani jak rodzice, ale poproszeni o pomoc, zrobią wszystko, aby znaleźć czas dla ukochanych wnuków. Nie zdajemy sobie sprawy z tego, że to dziadkowie pokazują młodym osobom, jak głęboki jest sens ludzkich doświadczeń. Kształtują poczucie szacunku do życia i ludzi. Dzięki nim dzieci uczą się dostrzegać potrzeby ludzi starszych i uczą się tolerancji dla drugiego człowieka. A to jest największym walorem w dzisiejszym świecie.

Badania dowodzą, że najwyżej cenionymi wartościami wynoszonymi za sprawą kontaktów z dziadkami są: poczucie bycia kochanym, wiara religijna, zasady moralne, znajomość dziejów rodziny, silna wola, samodyscyplina, pracowitość oraz patriotyzm. Wnuki, które spędzają dużo czasu ze swoimi dziadkami doceniają ich cierpliwość, poczucie zaopiekowania i wspólną zabawę. Czy można chcieć czegoś więcej?

Kiedy zapytałam moich już dorosłych synów, jakie skojarzenia przychodzą im do głowy, kiedy słyszą słowa Babcia i Dziadek, usłyszałam: święta, wakacje, kościół, spokój, dzieciństwo, jedzenie, radość, wspomnienia, ciasto, pieniądze, życzliwość, pomoc, przygoda, pierogi, miód, wygłupy ... Wszystkie te skojarzenia były ciepłe, jasne i pozytywne. A jakie są wasze? Proponuję taką zabawę i dla nas dorosłych, i dla naszych dzieci. Może to być piękna laurka dla najukochańszych Babć i Dziadków.

opracowała:
Monika Gajda

Źródło:

J. K. Wawrzyniak, Opiekuńczo – wychowawcza dziadków w rodzinie, Pedagogika Rodziny 1/2, 2011.

KUCHCIKOWO w Bajkowym Świecie

Tęczowe ptasie mleczko

Potrzebujecie:

- paczki okrągłych biszkoptów
- galaretki owocowej o smaku: cytrynowym, agrestowym, truskawkowym, jagodowym / innym ulubionym
- śmietanki kremówki 30% lub 36%
- owoców do dekoracji (truskawek, jagód, malin, mandarynek)

Aby rozpocząć przygotowania do stworzenia tego niebańskiego deseru potrzebujecie dodatkowo tylko miseczek (tyle, ile przygotowaliście sobie galaretek), a do każdej należy wsypać zawartość torebki z galaretką i zalać połową deklarowanej na opakowaniu ilości wody. Należy dokładnie wymieszać tak przygotowaną zawartość miseczek, aby galaretki pięknie się rozpuściły.

Kolejnym krokiem będzie bicie Piany. Na czym będzie polegało? Do wysokiego naczynia wlejecie dobrze schłodzoną śmietankę kremówkę i miksujecie na najwyższych obrotach do chwili, kiedy będzie ona już mocno sztywna. Musi być jej całkiem sporo ponieważ będzie potrzebna do wymieszania ze wszystkimi smakami galaretki przygotowanymi wcześniej. Każdą galaretkę należy wymieszać z taką samą ilością bitej śmietanki oprócz jednej! Jedną galaretkę zostawiamy, aby później wylać ją na brzeg Naszego ptasiego mleczka. Z wystudzonej, tężejącej już galaretki w połączeniu z bitą śmietanką powinna powstać gładka, puszysta masa.

Spód tortownicy wyłóżcie biszkoptami, następnie wylewajcie przygotowane masy warstwami, odczekując 5 min między wylaniem kolejnej warstwy. Kiedy tortownica wypełnia się po brzegi, wylewamy ostatnią galaretkę- już bez bitej śmietanki. Możemy wsypać również na spód ulubione owoce.

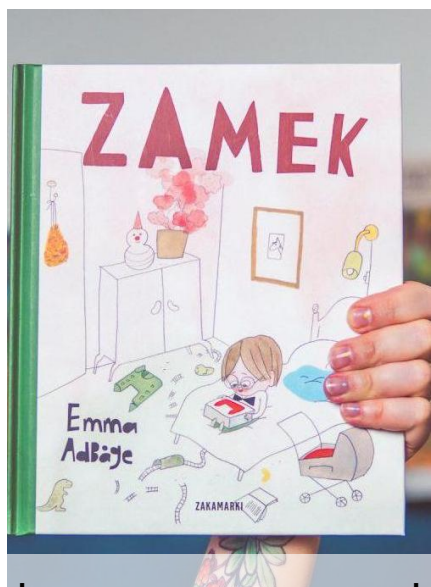
Smacznego!

POCZYTAJKI polecane książki

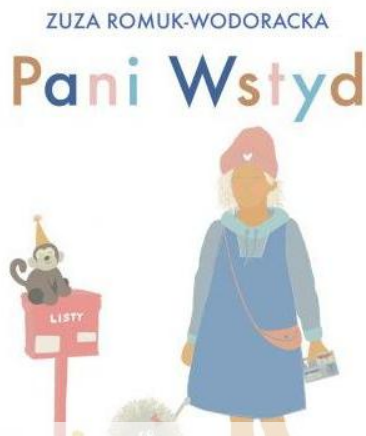
„**Dobry ziomek Tomek. Opowieść o raperze**” Maja Anna Sass, wyd. Blueness.

To opowiadka o sześciolatku, twórczym, szczęśliwym chłopaku. Uwaga, nadchodzą spojlerzy! Każdy rozdział skupia się na innej sytuacji z życia Tomka. W pierwszym rozdziale dowiadujemy się, że Tomek nagle i spontanicznie - jak to dzieciaki! - postanawia, że zostanie raperem i będzie komentować wierszem otaczającą rzeczywistość. W kolejnych epizodach tak też się dzieje (słowny jest, trzeba przyznać!). Rapuje na temat śniadania, basenu, niesfornego kotka i... dobra, resztę zobaczcie sami. Jeśli chcecie. Będzie też gra i słowniczek. **Grupa docelowa: 4-11 lat.** To dość nietypowy format, który sprawdzi się u dzieci, które czytają samodzielnie, jak i podczas wieczornych "czytanek" przez rodziców.

„**Zamek**” Emma Adbåge, wyd. Zakamarki

„Dziś idziemy z mamą do Freja na urodziny. Kupiliśmy prezent. Mały czerwony zamek. Dokładnie taki jak mój, tylko że mój jest zielony. Zielony, brzydki i zwyczajny! I już mi się znudził!” „Zamek” to prosta historia o tym, że trawa u sąsiada jest zawsze bardziej zielona, czyli cudza zabawka jest zawsze lepsza niż moja! Zabawki – szybko się nudzą i dzieci zaczynają marzyć o nowej zabawce, nawet gdy od starej różni się ona tylko kolorem. To krótkie, zabawne i pouczające opowiadanie, stwarzające okazję do rozmowy z dzieckiem. Trafnie i bez przegadania, ale z całym uniwersum codzienności do odkrycia w ilustracjach – o tym, że trawa jest zawsze bardziej zielona za płotem. Emma Adbåge w swoich książkach obrazkowych pokazuje dziecięce emocje i zachowania w sposób świeży i niebanalny, z dyskretnym humorem. **Odpowiednie dla dzieci 3 – 6 lat.**

„**Pani Wstyd**” Zuzanna Romuk – Wodoracka, wyd. Blueness.

Bajka, która nie jest nieśmiała. Poznaj niezwykłą historię małej Lu i Pani Wstyd. Przed ciekawą świata Lucynką pojawiają się olbrzymie wyzwania za każdym razem, gdy znajduje się w nowej sytuacji. By przełamać wstyd, dziewczynka potrzebuje ukochanej Niani, kilku przygód oraz jednej rzeczy, która doda jej otuchy. Inspirująca historia wstydlivej dziewczynki mówi o ważnych emocjach: nieśmiałości, strachu, a także odwadze.

POCZYTAJKI

polecane książki

ZUZA ROMUK-WODORACKA

Pan Gniew

„**Pan Gniew**” Zuzanna Romuk – Wodoracka, wyd. Blueness

Bajka, która wcale nie wkurza. Gabryś poznał już supersposoby na Pana Gniewa. A Ty? Pan Gniew pakuje się z małym Gabrysiem na wakacje, przeszkadza w cierpliwym czekaniu i nie znosi, gdy ktoś mówi, że Gabryś nie może czegoś mieć. Na szczęście starszy brat chłopca ma supersposoby na dogadanie się z Panem Gniewem. Poznasz je w opowiadaniu, które nie wkurza. Wręcz przeciwnie: pomaga ujarzmić złość.

ZUZA ROMUK-WODORACKA

Pani Duma

„**Pani Duma**” Zuzanna Romuk – Wodoracka, wyd. Blueness.

Bajka, która się nie przechwała. Przed Matyldą stoi duże wyzwanie: docenienie własnych sukcesów. Porażki łatwo zniechęcają Matyldę, która porównuje się do starszej siostry. Jednak dzięki niezwykleму prezentowi uczy się, że warto próbować nowych rzeczy. Nawet jeśli nie zawsze się udają! Przygody Matyldy, Leny i Pani Dumy mówią o dwóch odmiennych emocjach- zazdrości i zadowoleniu z siebie.

„**Pola mówi**” Irene Marienborg , wyd. Media Rodzina.

Pola to bohaterka nowej serii książeczek dla najmłodszych czytelników. Dziewczynka mierzy się z wszystkimi wyzwaniami codzienności, z jakimi spotykają się małe dzieci. W serii książeczek jest wiele tytułów, które spodobać się zwłaszcza najmłodszym „czytelnikom” - „Pola mówi – lubię piec”, „Pada”, „Ble”... to tylko niektóre z tytułów, które śmiało można wykorzystać podczas wieczornego czytania, odpoczynku po zabawie, czy podczas „nauki” nabywania słownictwa przez dzieci. Kolorowe ilustracje skupiają uwagę i pomagają zrozumieć treść książeczek. Pola mówi... to bardzo wartościowa seria książeczek, które ukazują jak przy pomocy rodziny i przyjaciół oraz przy odrobieniu chęci można pokonać dziecięcy strach lub niechęć. Każda z historii to inny temat, jednak każdy z nich jest bardzo bliski każdemu maluchowi. Książeczki z serii Pola mówi są zabawne i pozwalają dziecku w zrozumiały oraz radosny sposób zapoznać się z codziennymi problemami czy obowiązkami. Krótkie i nieskomplikowane dialogi bohaterów bez problemu zrozumieją już najmłodsze dzieci.

DZIECIĘCA TWÓRCZOŚĆ

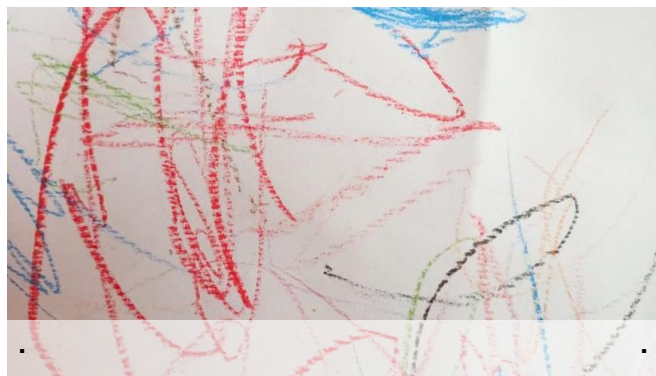
Rysunek - po co i dlaczego?

Dziecięcy rysunek to często bagatelizowany temat, a odgrywa on bardzo istotną rolę w rozwoju dziecka.

Oczywiście każde dziecko rozwija się w swoim tempie, niektóre dzieci dojdą do pewnych etapów nieco szybciej, innym zajmie to troszkę więcej czasu.

Rysowanie to dla dziecka przede wszystkim zabawa, która zaczyna się około 1 roku życia, kiedy to wymachując kredką tworzy pierwsze kolorowe ślady na kartce. Kiedy odkrywa, że trzymana w ręce rzecz pozostawia coś na kartce, odkrywa swoją moc twórczą i zaczyna się zabawa.

Pierwsze rysunki to nic innego jak bazgroły, linie biegnące w różnych kierunkach, nachodzące na siebie. Wydawałoby się że nic nie przedstawiają ... i tak właśnie jest. Tu nie chodzi o narysowanie mamy czy taty, oj nie, drodzy rodzice. Tu chodzi o ruch, o zabawę, o to że COŚ powstało. I tak wygląda zazwyczaj początek twórczości, czyli 1-2 roku życia.

Kolejnym etapem są linie – biegnące od lewej do prawej, od prawej do lewej i tak w kółko. Później okazuje się, że takie linie można narysować pionowo! W tym czasie narasta fascynacja rysowania kropek, półkoli. Aż nadchodzi dzień, gdy uda się połączyć zaokrągloną linią i powstanie KOŁO. A wszystko to dzieje się zazwyczaj między 2 a 3 rokiem życia.

Kiedy już nasz młody człowiek odkryje koło, rozpoczyna się jego niesamowita przygoda rysunku przedstawiającego. Nareszcie się drodzy rodzice doczekaliście. Taki oto 3-latek rysuje zygzak i mówi, że to WAŻ, narysuje koło i oznajmi że to SŁOŃCE, narysuje koło z dwiema kreskami po bokach i dwiema u dołu i powstanie MAMA/TATA.

I tak oto mija kolejny rok artystycznych przygód naszego malucha i w wieku 4 lat odkrywamy, że stał się małym artystą. Rysunki są już tematyczne, mają nieco więcej szczegółów. Pojawia się więcej elementów: pojazdy, kwiaty, drzewa, domy. Już jesteśmy pełni uznania, a tu z roku na rok, rysunki coraz bardziej się rozwijają, są coraz bardziej podobne do rzeczywistości. W wieku 5-6 lat kolory są już takie jakie powinny być, elementy na kartce rozmieszczone, rysunki przedstawiają różne sytuacje, czynności – mama już nie stoi, ale idzie na spacer z córką, tata – jedzie samochodem, kot pije mleko, a jednorożec leci wraz z rakieta po gwiazdzistym niebie.

Etapy rozwoju rysunku w skrócie:

- 1 r.ż. - przypadkowe uderzenia i pociągnięcia kredką po kartce
- 2 r.ż. - bazgroły – plątania linii nachodzących na siebie
- 2,5-3 r.ż - próby rysowania linii poziomych, pionowych, kropek, półkoli a na końcu kół
- 3 r.ż – pierwsze rysunki przedstawiające (np. zygzak jako wąż, kreski jako kwiatki), próby rysowania człowieka (głównonogi)

DZIECIĘCA TWÓRCZOŚĆ

Rysunek - po co i dlaczego?

4 r.ż. - rysunki tematyczne, rysowanie człowieka, pojazdów, kwiatów, drzew. W tym wieku dziecko **POWINNO** już trzymać kredkę/ołówek w chwycie zbliżonym do poprawnego chwytu pisarskiego.

5-6 r.ż. - rysunki stają się coraz bardziej szczegółowe, kolory odpowiadają tym rzeczywistym. Rysunki często przedstawiają jakieś sytuacje, czynności.

No to już wiemy co robi dziecko. A my, dorośli? Nam pozostaje rola wspierającego pomocnika.

1. Dajmy dziecku materiały do tworzenia. Niech ma zapas kartek białych, kolorowych, kredki ołówkowe, świecowe, nożyczki, klej. Dla wspomagania poprawnego chwytu można sięgnąć po specjalne kredki, nożyczki.

2. Towarzystwo. Nie bójmy się rysować z dzieckiem. A co jeśli nie umiemy rysować. To po pierwsze ... wyrzucmy to zdanie do kosza i zamknijmy na klucz. NIKT nie oczekuje od nas, że narysujemy Mona Lisę. Dajmy przykład dziecku, że należy próbować, nie należy się bać i że to nie jest konkurs na najładniejszy rysunek, a czas na dobrą zabawę.

3. Nie bawimy się w krytyka sztuki! - Pamiętajmy o docenianiu rysunku dziecka, a docenić można wiele. Za starania, za kreatywność, za samodzielność, za dokładność, za szczegóły w rysunku, za dobór kolorów, za oryginalność.

Można docenić, że narysowana babcia ma nawet kolczyki w uszach, a smok zijeje ogniem naprawdę bardzo realistycznie.

Jeśli dziecko nie jest zadowolone z rysunku – docień Ty jego rysunek, zachęć do kolejnej próby narysowania (może samodzielnie, może wspólnymi siłami).

Rozwój rysunku to także rozwój naszego dziecka. To poszerzanie wiedzy o świecie, rozwój kreatywności, wyobraźni, koncentracji uwagi, ćwiczenie koordynacji ręka-oko, a także ćwiczenie ręki do późniejszej NAUKI PISANIA.

Tak więc, zadanie na najbliższy czas Drogi Rodzicu – porysuj z dzieckiem :)

opracowała:
Katarzyna Bartosik

bibliografia:
"Doradca Nauczyciela Przedszkola", wrzesień 2013 nr.21, s.12
„Sztuka dziecka. Psychologia twórczości rysunkowej dziecka”, S. Szuman, WSiP, Warszawa 1990

KĄCIK PLASTYCZNY

zimowe prace plastyczne

PINGWIN Z SERDUSZEK

Aby wykonać pingwinki potrzebne będą:

- karton//papier biały, czarny i czerwony
- klej
- nożyczki
- ew. plastikowe oczka

Z czarnego papieru wycinamy owal, z białego arkusza serce nieco mniejsze od czarnego owalu, a z czerwonego papieru wycinamy trzy małe serduszka. Aby powstały serduszka zegnijmy kartkę na pół i narysujmy połowę serca - wtedy dziecku będzie łatwiej wyciąć kształt. Na koniec wystarczy wszystko przykleić.

BAŁWAN, KTORY NIGDY SIĘ NIE STOPI

Przyjemna i prosta praca, do której niewiele trzeba.

Przydadzą się:

- naklejane oczka,
- rolka po papierze toaletowym, najlepiej bez nadruku
- klej, biała farba, flamastry, trójkąt z pomarańczowego papieru
- drucik kreatywny lub pasek papieru
- kuleczki (pomponiki)

Rolkę po papierze malujemy na białą i czekamy aż wyschnie. Doklejamy oczy, nos i rysujemy flamastrami resztę szczegółów (nos też można narysować flamastrami). Dodatkowo możemy przykleić dwa pomponiki po bokach, a zagięty drucik od środka rolki taśmą - będą to nauszники.

LODEM MALOWANE

Malowanie lodem nie pozwoli nam stworzyć żadnego konkretnego arcydzieła – ciężko o precyzyjny kształt. Ale tło stworzone z pasów wykonanych kostkami lodu to na pewno miła atrakcja i ciekawe doświadczenie plastyczne!

Wodę na lód można zabarwić farbą plakatową lub barwnikiem spożywczym.

Inspiracje prac zaczerpnięte ze strony Pani Moni.
Miłej zabawy!

EKO-PRZEDSZKOLAKI

„ Woda. To nasze prawo czy już luksus? :

Każdemu z nas wydaje się, że woda zdatna do picia jest dobrem uniwersalnym, dostępnym zawsze i wszędzie (na wyciągnięcie ręki). Wystarczy przecież tylko odkręcić kran. Zainteresowany tematem dostrzega jednak, że dopiero w 2010 roku Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło uchwałę, na mocy której “prawo do bezpiecznej, czystej wody pitnej i urządzeń sanitarnych jest prawem niezbędnym, by móc w pełni korzystać z życia i praw człowieka”. Rada Praw Człowieka ONZ potwierdziła, że jest to prawo wiążące dla wszystkich państw członkowskich. To właśnie one są odpowiedzialne za dbałość o poszanowanie zasobów wodnych i zapewnienie dostępu do nich wszystkim mieszkankom i mieszkańcom.

Niestety , w praktyce nie jest to takie proste. Woda zdatna do picia jest surowcem rozmieszczonym nierównomiernie na całej naszej planecie. Kontynent azjatycki przykładowo zamieszkuje $\frac{2}{3}$ populacji ludzkiej, a mają do dyspozycji tylko $\frac{1}{3}$ światowych zasobów słodkiej wody. Szacuje się, że **1 na 9 mieszkańców Ziemi** nie ma dostępu do źródła wody pitnej i jej uzdatniania co niesie za sobą szereg problemów. Według danych UNESCO, w 2014 roku więcej ludzi na świecie miało dostęp do telefonów komórkowych niż do urządzeń sanitarnych. Z powodu chorób tzw. “brudnych rąk” co roku umiera około 2 miliony ludzi (mniej więcej tyle ile mieszkańców Warszawy).

Woda = życie

Rozmawiając o wodzie, warto pamiętać, że stanowi ona nie tylko ważny zasób dla ludzi i zwierząt lądowych, ale jest również miejscem życia dla wielu stworzeń. Niektóre gatunki roślin i zwierząt są bardzo wrażliwe na zmiany poziomu wody a tym samym w obliczu zmiany klimatu są zagrożone wyginięciem... Wiele z nich stanowi źródło pokarmu dla człowieka. Ryby, bezkręgowce wodne (jak ośmiornice, krewetki, kryl), zboża (jak ryż) zapewniają pożywienie nie tylko państwowo umiejscowionym nad morzami i oceanami. W wyniku zmiany klimatu dostęp do tych zasobów maleje.

EKO-PRZEDSZKOLAKI

„ Woda. To nasze prawo czy już luksus? :

Jak szanować wodę?

- zadbaj o szczelność sieci wodociągowej - przyjrzyj się uszczelkom kranów i rur, dokonaj niezbędnych napraw, kupuj nowe ubrania z głową (ogranicz kupowanie, wybieraj rzeczy używane) - jedna bawełniana koszulka to 2500 l wody wykorzystanych przy produkcji (woda potrzebna jest przy uprawie bawełny, a następnie podczas produkcji przędzy, barwienia materiału i przygotowania ubrań do wysyłki do sklepu),
- nie marnuj jedzenia - 1 kg chleba to 950 l wody niezbędnej do jego powstania
- zbieraj i wykorzystaj deszczówkę - możesz z powodzeniem podlewać nią rośliny,
- interesuj się, co dzieje się ze ściekami w Twoim regionie - czy, gdzie i w jaki sposób są oczyszczane,
- wybieraj produkty, których producenci deklarują i realizują działania zmniejszające zużycie wody, możesz o tym przeczytać w strategiach firm na ich stronach,
- dbaj o jakość wód wokół Ciebie - wybierając się nad rzekę nie zostawiaj po sobie śmieci, korzystaj z publicznych toalet,
- jeśli żeglujesz po rzekach i jeziorach - nie wypuszczaj fekaliiów wprost do wody, dbaj o szczelność instalacji wokół silnika, interesuj się życiem w wodzie - czy wiesz jakie ryby i bezkręgowce wodne możesz spotkać w zbiornikach wodnych, nad którymi wypoczywasz? Czy wiesz, że taka wiedza może być pomocna w określaniu stanu czystości wód?,
- angażuj się w kampanie i programy społeczne na rzecz poszanowania zasobów wodnych, np. [Mała Retencja - Duża Sprawa](#).

W naszym przedszkolu w tym miesiącu w ramach zajęć o tematyce ekologicznej rozmawialiśmy na temat znaczenia wody dla naszego życia. Rozpoczęliśmy od lektury książki „Orka w wannie” Hani Buch. Jest to bajka o tytułowej orce, która pewnego dnia pojawia się w przypadkowej wannie w przypadkowym mieszkaniu. Wywołuje tym niemałe zamieszanie i przysparza sporo kłopotów. Mała dziewczynka w pewnym momencie pyta orkę dlaczego woli małą wannę od morza. Zwierzę odpowiada, że ludzie marnując wodę pozbawili je naturalnego środowiska, wody w morzach jest mało i jest zazwyczaj zanieczyszczona. Wszyscy mieszkańcy postanawiają wprowadzić dobre nawyki, „naprawiają krany, uszczelniają rury”. W konsekwencji orka..... znika sama. Jaki z tego morał? Przez ludzką bezmyślność zwierzęta tracą swoje naturalne środowisko. Warto o tym z dziećmi rozmawiać, warto dzieci a te tematy uwrażliwiać.

opracowanie artykułu i prowadzenie zajęć ekologicznych:
Anna Łatka

BIBLIOGRAFIA

- [Woda - źródło życia | Ekologia \(ceo.org.pl\)](#)
- Sultana F., Loftus A., „Prawo do wody. W perspektywie politycznej, gospodarczej i społecznej”
- Praca zbiorowa, „Zależności globalne. Scenariusz zajęć lekcyjnych dla szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych”

DZIECI WIEDZĄ NAJLEPIEJ **czyli wypowiedzi dzieci na ważne tematy**

DZIECI MÓWIĄ O ... **babci i dziadku**

Dzień Babci i Dziadka już teoretycznie za nami, ale nasze przedszkolaki szykują się do występów dla swoich kochanych dziadków.

Dużo ostatnio mówiliśmy o swoich babciach i dziadkach, o tym co lubimy z nimi robić, co im zawdzięczamy, dlaczego tak bardzo ich kochamy. I mam nadzieję, że o tym nie zapomnimy i będziemy pamiętać aż do kolejnego ich święta.

DROGIE BABCIE, DRODZY DZIADKOWIE
WSZYSTKIEGO NAJLEPSZEGO

"Z babcią i dziadkiem trzeba się przywitać i bawić"
Tola Z. grupa Smerfy

"Z babcią się leży i czeka na mamę po szczepieniu"
Julka W. grupa Smerfy

"Babcia i dziadek nas pilnują. Gdyby ich nie było, nie byłoby mamy i taty. Babcia dała mi kiedyś zjeść kostkę cukru"
Franek Ł. grupa Krasnoludki

"Babcie nas kochają"
Kaja P. grupa Krasnoludki

"Babcia i dziadek muszą się z dzieckiem bawić"
Jaś H. grupa Krasnoludki

"Z babcią i dziadkiem robiłam pierniczki. Bardzo kocham babcię i dziadka"
Emilka D. i Nadia B. grupa Krasnoludki

"Trzeba babcię i dziadka całować"
Emilka H. grupa Krasnoludki

"Lubię bawić się z babcią w chowanego"
Pola B. grupa Krasnoludki

"Babcia i dziadek są po to żeby ich odwiedzać. Dają nam pieniążki do skarbonki"
Kosma K. grupa Smoki

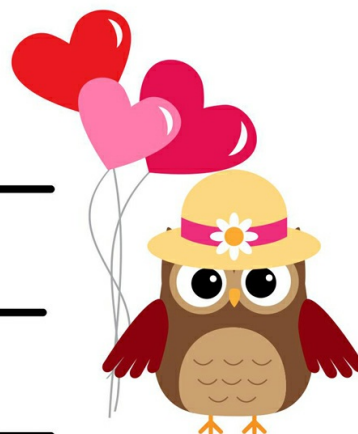
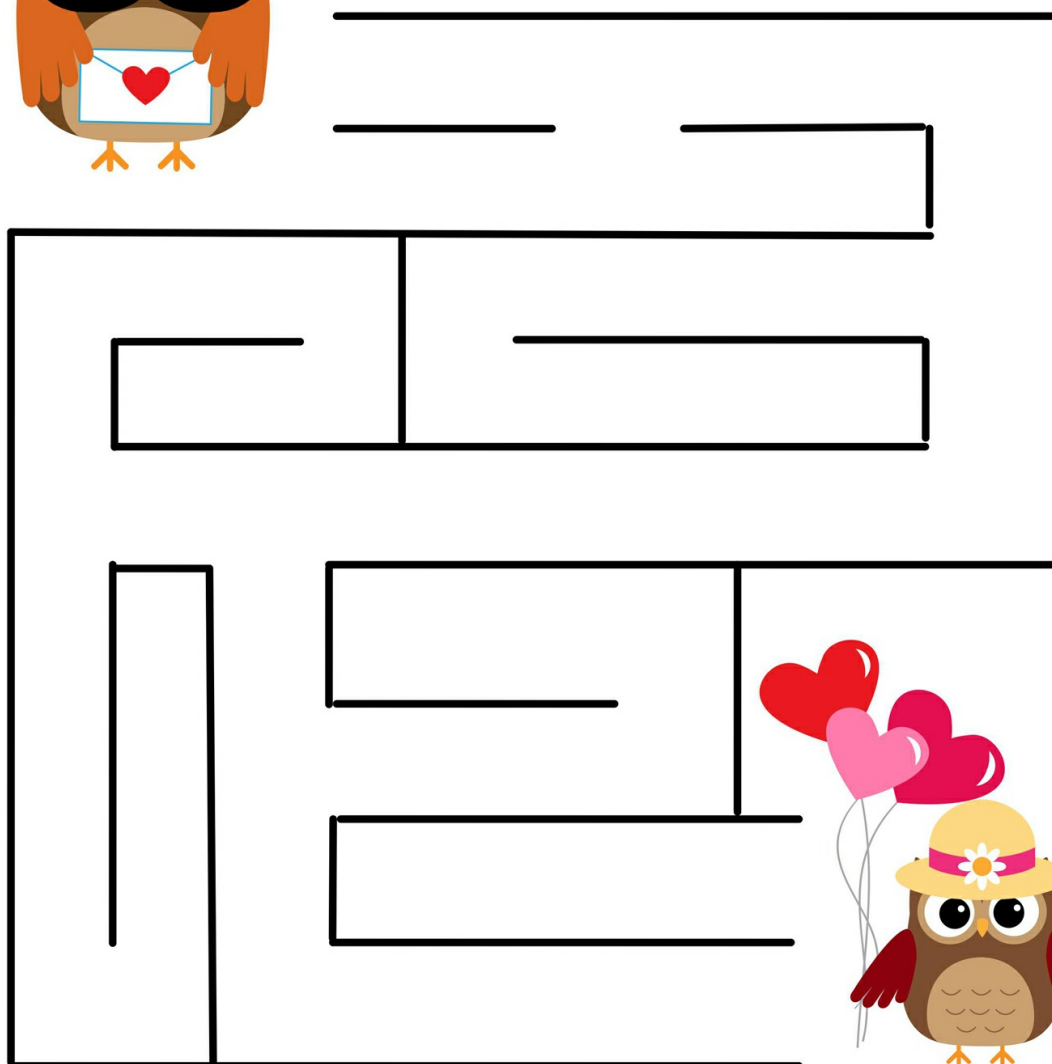
"Babcia i dziadek mogą przyjść do nas"
Eryk K. grupa Smoki

"Babcia nie zawsze ma czas, ale gotuje zupy dla mnie, na przykład barszcz"
Staś G. grupa Smoki

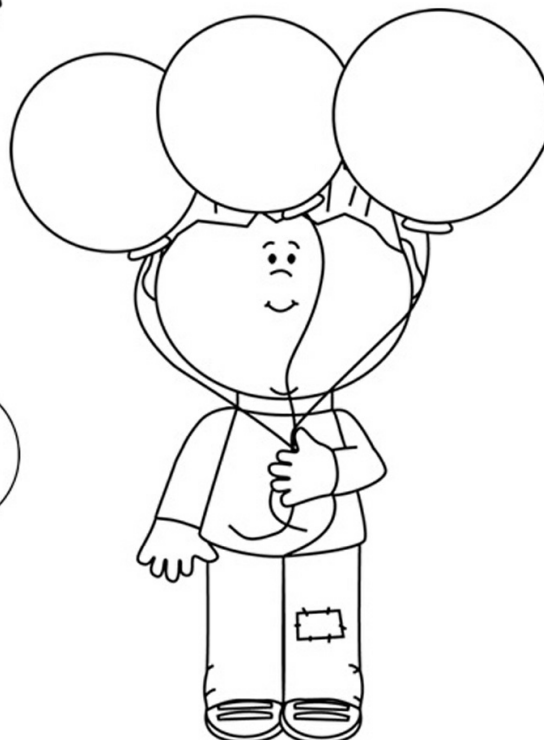
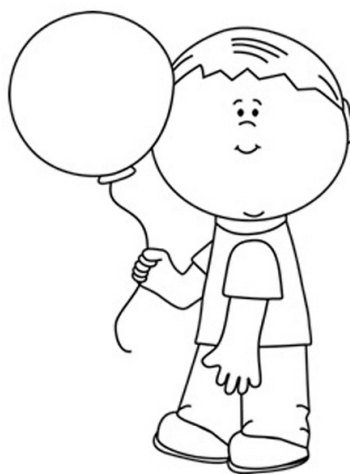
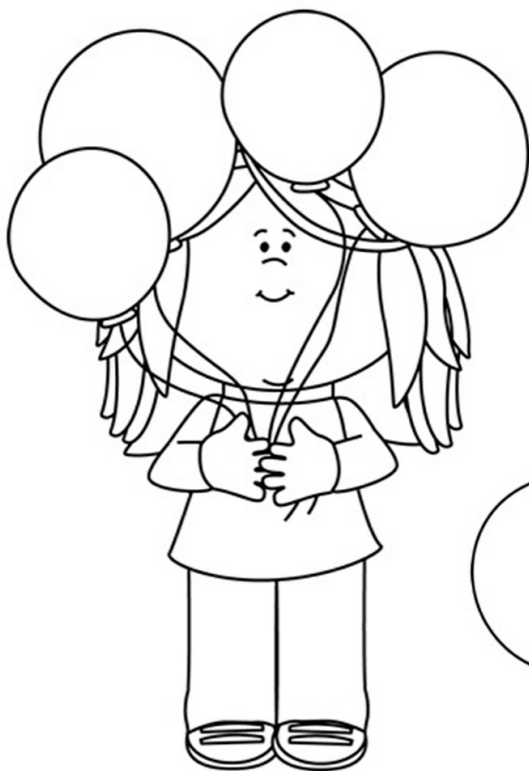
"Ja się zajmuję babcią i dziadkiem"
Leon P. grupa Smoki

"Jak mama i tata nie mają czasu to babcia i dziadek się nami zajmują"
Aleks Z. grupa Puchatki

Pomóż Panu Sowie pokonać labirynt i dostarczyć Pani Sowie kartkę walentynkową.

POKOLORUJ DZIECKO, KTÓRE TRZYMA
NAJWIĘCEJ BALONÓW

BAJKOWA GAZETKA **rok 2021/2022**

TO JUZ BYŁO

numer JESIENNY

"Moje dziecko nie mówi R"
"Ekoprzedzszkolaki" jak uczyć
ekologii
"Z matematyką za pan brat"
Dzieci mówią o ... PRZYJAŹNI

A TO BĘDZIE

numer WIOSENNY

planowany na:

KWIECIEŃ

A TO BĘDZIE

numer WAKACYJNY

planowany na

CZERWIEC/LIPIEC

REDAKCJA GAZETKI:

katarzynabartosik.bajkowy@gmail.com

Proszę do nas pisać, jeśli:

- mają Państwo jakieś pytania, coś Państwa zastanawia, mają propozycje co moglibyśmy umieścić w następnych numerach gazetki.
- Państwa dzieci chcą się pochwalić swoją twórczością: własne rymowanki, obrazy

POZDRAWIAMY!